

V úterý 19.12.2000 proběhl v plzeňském Hifi klubu vánoční dvojkoncert skupin GRASS COCKTAIL a FALTON.

Už při vstupu do klubu na mě (kromě hustého dýmu z cigaret) dýchla pravá vánoční atmosféra. Zpěvačky z Cocktailu nazdobily místnost, na všech stolech hořely svíčky, na talířcích vonělo cukroví a jablíčka a na vkusných vizitkách návštěvníkům přály obě kapely hodně štěstí do nového roku...

Koncert zahájil ve 20,30 Grass Cocktail-kapela poměrně mladá, hrající jednak písňě převzaté z moderního bluegrassu - upravené do folkovější podoby a s českými texty a jednak vlastní věci-folk ovlivněný grassem i pop-rockem. Členové Cocktailu si nehrají na hvězdy, znají svá slabší místa, a jednoznačně ví, kde je jejich parketa - pohodovost, upřímnost, klid, skromný projev a "chytlavé" písničky s kvalitními a zpívatelnými texty a dobře stavěnou melodií - to je kouzlo, které jim zajišťuje stálou návštěvnost a věrné příznivce. Jak jsem si již několikrát všiml, právě Cocktail je jedna z mála kapel, kterou chodí poslouchat nejen "normální" lidé, ale i ostřílení muzikanti. Pokud Cocktail vydrží v nasazeném směru a tempu, máme se v nejbližších letech určitě na co těšit, možná budou festivaly bohatší o kapelu, připomínající pozapomenutou slávu Sem-Tamu a pohodu a melodičnost starých Máků (více je možné se dočíst na www.volny.cz/grasscocktail)

Zhruba ve 22,15 zabrala (a to doslovně, pánové jsou dobrosrdeční, usměvaví a kulaťoucí) podium ostřílená plzeňská kapela FALTON. Tenhle spolek funguje (s mírnými personálními změnami) už dlouhou řádku let. Písničky jsou převzaté od známějších bluegrassových skupin, zahraničních i našich. Falton zjevně nemá ambice hrát na větších festivalech, jedineční jsou na country bálech, různých zábavách a klubových vystoupeních domáctějšího charakteru. Pánové hrají s velkým nadšením a nasazením, mají takový drive, že se v něm ztratí a promlčí i různá ubrknutí nebo rozjeté hlasy. Pokud se chcete dobře pobavit, zatancovat si, ev. i zazpívat, určitě si Falton nenechte ujít. Falton vás potěší a je nezníčitelný!

Jak už to bývá, po koncertě se obě hudební tělesa i jejich příznivci sešli u jednoho stolu a došlo na session. Každý, kdo měl hlasivky a po ruce nějaký nástroj, zpíval i hrál jako o život. A pokud neuměli, možná tam hrají doted'.